

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Adoratione Eucharistiæ

Boileau, Jacques

Viennæ, 1743

Cap. XIV. Argumentum assumptum ex Liturgia Joannis II. Archi-Episcopi Constantinopolitani, defuncti anno Christi DXCVI. & ex Joanne Climaco, qui obiit anno DCV. die Martii 30.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49201](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49201)

dist. 2. can. 35. *Quia corpus.* At vero quid significat verbum, *adorare*, nisi sacrum Dei corpus & sanguinem honore mirari; & quidem in Eucharistia, cum reverendum altare cibis satiandi ascendimus?

CAPUT XIV.

Argumentum assumptum ex Liturgia Joannis II. Archiepiscopi Constantinopolitani, defuncti anno Christi DXCVI. & ex S. Joanne Climaco, qui obiit anno DCV. die Martii 30.

I. **J**Oanni II. ducentis post S. Chrysostomum annis demortuo adscribere non pertimesco Liturgiam inter Opera S. Chrysostomi relatum, & ex antiquis Codicibus MSS. sub ejus nomine sæpius expressam. Nam etiam si ab eo primam originem ducat, fateri necesse est, eo quo habemus modo a Joanne II. efformatam fuisse: quippe cum Trisagium in ea habeatur, XL. annis post mortem Chrysostomi
in-

institutum, anno Christi scilicet
 CCCCXLVI. & Oratio pro patre nostro
 spirituali, qui Sacerdos & Monachus est,
 ἱερωσύνη καὶ μοναχία: quod quidem solitario
 Joanni II. competere posse videtur;
 neutiquam vero S. Chrysostomo, qui
 numquam vitam monasticam duxerat;
 sed ex Presbytero & Concionatore Ec-
 clesiæ Antiochenæ, Constantinopoli-
 tanæ Pontifex creatus fuerat.

Porro doctiores Calvinistæ de hu-
 us Liturgiæ antiquitate, eo capite quo
 præsertim spectat consecrationem,
 numquam dubitarunt. Hugo Grotius
 in *Voto pro Pace*, pag. 88. de Missa, in
 quo sic ait: *Consensus Liturgiarum per
 omnia loca ac tempora in precibus illis, ut
 Deus dona per Spiritum suum sanctificet,
 eaque faciat corpus & sanguinem Christi,
 me dubitare non sinit venire hoc a prima
 Apostolorum institutione. In novis autem
 Liturgiis, scilicet Calvinistarum, eas
 non invenio: unde & quorsum hæc muta-
 tio? Et Perronius, Ferrerius, & Mil-
 leterius, ejusmodi Liturgiarum anti-
 quitate convicti, ad fidem Catholicam*

reversi : quæ quidem in hoc capite consecrationis & adorationis, per omnes universi orbis partes congruebant, temporibus S. Cyrilli Hierosolymitani, S. Augustini, S. Chrysostomi, S. Basilii Magni, Joannis II. Constantinopolitani, ac S. Gregorii Magni; & quas esse antiquissimas existimant Erasmus, & omnes fere partium Protestantium & Catholicarum Critici.

II. Prima fronte sese offert Oratio Sacerdotalis ad Christum in Eucharistia existentem, quæ quidem divinæ adorationis expers reputari non potest. Pag. 103. editionis Græcæ Guilielmi Morelli, Parisiis anno MDLX. καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ αἰὼν τῷ πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὡς ἡμῖν ἀοράτως σιωπῶν. *Et veni sanctificare nos, qui supra cum Patre sedes, & hic nobiscum invisibiliter ades.* Rogat enim tam vere nobiscum existentem, quam cum Patre in cælis sedentem. Quamobrem cum fide divina planissime constet Christum Dominum sedere ad dexteram Patris, nullus dubitandi locus relinquitur, quin
vere,

vere, licet *invisibiliter*, nobiscum in Eucharistia adsit.

III. Adeo verum est tunc temporis adoratum fuisse Eucharistiam, ut ex ritu Liturgiæ præscriptum sit tempus quo Sacerdos, Diaconus, & universa plebs adorare debebant. Pag. eadem, in qua post prædictam Orationem scriptum legimus: εἶτα προσκυνεῖ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ἐν ᾧ ἔστι τόπω, λέγοντες μυστικῶς τρεῖς, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τὰ ἁμαρτωλῶ. Deinde ADORAT Sacerdos & Diaconus, qui est in loco, dicens mystice ter: Deus, propitius esto mihi peccatori. καὶ ὁ λαὸς ὁμοίως πάντες μετ' ὀλαβείας προσκυνοῦσιν. & populus similiter omnis cum religiosa reverentia adorant. Fere eadem occurrunt in Liturgia S. Basilii, pag. 58. ὁ Διάκονος ἀποτιθησὶ τὸ ῥιπίδιον ὅπως ἐκράτει, ἢ κάλυμμα, καὶ ἔρχεται ἐγύπερον, καὶ προσκυνοῦσιν ἀμφότεροι τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ ὀχόμβροι καθ' ἑαυτοὺς τὸ. Diaconus apponit flabellum quod tenebat, seu velamen, & accedit propius, & adorant ambo ter coram sancta mensa, & orantes simul hoc: ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τὰ ἁμαρτωλῶ. Deus, propitius esto mihi pecca-

tori. Similiter & in antiqua Liturgia nomine S. Jacobi.

IV. His ritibus adorationis Eucharistiæ ab universa Ecclesia sua ætate receptis S. Joannes Climacus ex adoratione probat, cogitationes blasphemix, quibus aliquando fideles vehementer conficiuntur, dum sacra mysteria celebrantur, instigante diabolo exsurgere. At vero divini cultus Eucharistiæ testis omni exceptione major inveniri non potest ipso S. Joanne, summo in regimine animarum, & ascetica vita magistro, qui peractis in solitudine Sinai annis sexaginta, vitam ad annum quintum & octuagesimum perduxit pœnitentiæ vepribus ac salebris hispidam. Porro sic mentem suam explicat Scalæ Paradisi gradu XXIII. *de inexplicabilibus blasphemix cogitationibus*, pag. 298. edit. Paris. perfectæ curâ & studio P. Matthæi Raderi, Jesuitæ doctissimi. ὅθεν μάλιστα καὶ μανθάνομεν σαφῶς μὴ εἶσαν τινὲς ἡμετέραν ψυχὴν τινὲς τὰ ἄθεσμα, καὶ ἀκατάληπτα ἐκεῖνα, καὶ ἀρρήτα λόγια ἐνδοθεν φθεγγαμένην· ἀλλὰ τὸν μισόθεον δαίμονα τὸν ἐκ τῶν

τῶν ἔργων δραπετεύσαντα, Ἀλλὰ τὸ κακῆ τὸν κύ-
 ριον βλασφημίας τὰ δοκεῖν βαλεῖν. εἰ γὰρ ἐμοὶ οἱ
 ἄσκητοι ἐκείνοι καὶ ἀπρεπεῖς λόγοι, πῶς τὸ δῶρον
 δεξάμεθα προσκυνῶ; πῶς λοιδορεῖν καὶ βλοχεῖν
 δυνάμεαι; Unde plane intelligimus illa in-
 fanda & incomprehensa & impia cogitatio-
 num maledicta in Deum, non ab anima no-
 stra, sed ab hoste Dei dæmone e cælo profu-
 go, ubi quoque Deum diris execrationibus
 visus est incessisse, proficisci. Si enim fæda
 & indecora mentis verba mea sunt, quomo-
 do dum caeleste illud donum sumo, SUPLEX
 ADORO? quomodo simul possum eidem &
 male & bene dicere? Quis jam neget
 Christum in Eucharistia adorari? quid
 ergo significant hæc verba, πῶς τὸ
 δῶρον δεξάμεθα προσκυνῶ;

